

TRUYỆN VÀNG LẤY CON VUA

Đọc truyện cổ tích vàng lấy con vua - Mẹ ơi! Hôm nay con đi lợp nhà cho vua thấy con gái của vua xinh đẹp lắm. Mẹ đi hỏi cho con lấy cô ta làm vợ...

NỘI DUNG TRUYỆN VÀNG LẤY CON VUA

Ngày xưa ngày xưa, có một em bé tên là Vàng, Vàng mới lên tám tuổi thì bố chết. Nhà nghèo, em phải theo mẹ đi làm thuê khắp đó đây. Quần quật suốt ngày mà mẹ con vẫn không đủ ăn. Những hôm mưa rét thấu xương cũng không được nghỉ. Nhiều bữa Vàng chỉ uống nước đi ngủ, còn dành một ít cơm nguội cho bà mẹ. Bà mẹ càng thương xót cho đứa con tội nghiệp của mình. Ngày tháng qua đi, năm ấy Vàng đã lớn và mẹ Vàng cũng đã già yếu. Vàng một thân đi làm nuôi mẹ và nuôi mình. Thỉnh thoảng Vàng còn làm giúp hàng xóm. Tuy công việc nặng nhọc, bụng đói, nhưng ai nhờ việc gì Vàng đều cố sức làm đâu ra đấy. nét mặt lúc nào cũng vui vẻ. Vì vậy láng giềng ai cũng quý mến Vàng.

Tiếng lành đồn xa. Nhà vua biết tin Vàng làm ăn khéo, lại giỏi. Một hôm bèn cho lính đi gọi Vàng về lợp nhà cho mình. Vàng đến và trèo lên nhà ngay.

Trong khi dỡ mái xuống, chàng trông thấy phía dưới sân nhà một cô gái đang ngồi dệt vải. Vàng muốn biết mặt cô gái liền ngửa cổ nhìn lên, nhưng cô gái vẫn cúi mặt xuống tấm vải, tay đưa thoi. Vàng nghĩ ra một kế khác: lấy sợi lạt cửa vào tay mình cho chảy máu xuống tấm vải. Nhưng uống công, cô gái vẫn thản nhiên đưa thoi. Vàng thấy không xong, càng nóng lòng bèn đánh bạo gọi:

– Cô ơi! Cho tôi xin miếng giẻ buộc chỗ đứt tay cho khỏi chảy máu.

Lần này cô gái đứng dậy đi tìm cái gậy và buộc miếng vải vào đầu gậy rồi từ từ giơ lên nóc nhà nhưng vẫn không hề nhìn Vàng. Thấy đầu gậy đã sát tay mình mà cô nàng không ngẩng mặt lên, Vàng lại giả vờ gọi:

– Cô ơi! Chua tới... chỗ này cơ mà!

Cô gái tưởng mình giơ lệch chỗ, mới ngửa mặt nhìn lên. Vàng thấy khuôn mặt xinh đẹp của cô gái hiện ra.

Tối hôm ấy, Vàng về nhà nói với mẹ:

– Mẹ ơi! Hôm nay con đi lợp nhà cho vua thấy con gái của vua xinh đẹp lắm. Mẹ đi hỏi cho con lấy cô ta làm vợ.

Bà mẹ nghe nói không khỏi ngạc nhiên. Một lát, bà thở dài:

– Mẹ con ta nghèo. Vua nào lại gả con gái cho con.

Nhưng Vàng cứ một mực van nài mẹ. Cuối cùng để chiều con trai, bà đi hỏi vua. Mẹ Vàng chưa nói hết lời, nhà vua đã nổi cơn giận trừng mắt vào mặt:

– Nhà ngươi láo thật. Dám đi hỏi con gái ta cho thằng khố rách áo ôm nhà mày ư? Lính đâu, đem mù giã vào cối giã.

Bọn lính răm rắp tuân theo. Mẹ Vàng bị một trận nhừ tử. Bà van lạy mãi nhà vua mới bằng lòng thả cho về.

Khi mẹ đi, Vàng ở nhà đứng ngồi không yên, bụng như có lửa đốt. Vàng hết ra trông lại vào ngóng. Thoáng thấy mẹ về, Vàng đã hỏi ngay:

– Mẹ ơi! Được chứ! Nhà vua đồng ý chưa?

Mẹ Vàng thở không ra hơi:

– Vợ con gì. Chưa nói hết lời, mẹ đã bị vua sai lính bỏ vào cối giã, lại còn chửi mắng. Con muốn lấy thì đi mà hỏi.

Ít lâu sau, Vàng lại đòi mẹ đi hỏi con gái vua cho mình. Thương con, mẹ Vàng lại đánh liều đi hỏi một lần nữa.

Khi bà già đến, nhà vua lần này không chửi mắng và sai lính bỏ vào cối giã như lần trước nữa, mà nói với mẹ Vàng:

– Nhà ngươi muốn công chúa ta làm con dâu thì về bảo con trai tìm cho ta một chum bọ chó và một cái chĩnh dái gà đem đến đây nộp thì ta mới gả công chúa cho.

Mẹ Vàng về nhà thuật lại cho con nghe. Vàng lập tức đi tìm khắp chốn, khắp nơi, nhưng không sao kiếm được một chum bọ chó và một chĩnh dái gà. Chàng buồn rầu khóc bên bờ suối. Bỗng một cụ già râu tóc bạc phơ hiện lên, hỏi:

– Làm sao cháu khóc?

Vàng thưa:

– Mẹ cháu đi hỏi con gái vua cho cháu, vua bảo phải tìm bằng đủ một chum bọ chó, một chĩnh dái gà thì vua mới gả. Cháu đi tìm khắp chốn nơi không được cháu buồn cháu khóc.

Cụ già nói:

– Không lo, cháu về trồng thật nhiều vùng đen và khoai sọ, đợi khi vùng chín, khoai sọ mập cũ, cháu gặt vùng đập lấy hạt cho vào chum, rồi bắt mấy con bọ chó rắc lên trên, bịt kín miệng chum lại. Sau đó, cháu đào khoai sọ đem cạo vỏ luộc chín đổ vào chĩnh rồi bắt mấy con gà sống mổ thịt lấy máu đổ lên chĩnh khoai và bịt kín lại đem đi nộp vua.

Y lời, Vàng về nhà làm theo lời cụ dặn. Mấy tháng sau, vùng đã chín, khoai sọ cũng đầy đủ. Vàng làm đúng như lời cụ già và mang đến cho nhà vua.

Vua nhận được đồ lễ bèn mở ngay chum bọ chó ném thử. Vua khen:

– Úi chao! Ngon quá! Thơm như vùng.

Rồi vua lại mở chĩnh máu gà ăn mấy miếng tấm tắc:

– Tuyệt! Tuyệt! Bùi như khoai sọ.

Ăn hết chum bọ chó và chĩnh máu gà, nhà vua trở mặt:

– Ngươi muốn làm rể ta à? Chưa đủ đâu! Ngươi phải đi kiếm một đôi gà tiên, một trống một mái đem về nộp cho ta thì lúc đó mới nói đến chuyện vợ con.

Vàng tức lắm. Nhưng đành phải đi tìm gà tiên. Được ba ngày, đi mỗi rìi chân mà không thấy gà tiên đâu cả. Vàng ôm mặt khóc. Cụ già khi trước lại hiện lên hỏi:

– Làm sao cháu khóc?

Vàng đáp:

– Thừa cụ, vua bảo cháu phải đi tìm một đôi gà tiên, một trống, một mái tới nộp thì vua mới gả con gái cho. Cháu đi tìm ba ngày mà chẳng được.

Nói xong, Vàng lại ôm mặt khóc.

Cụ già bảo:

– Thôi, không khóc nữa. Gần nhà cháu có cái hang đá, bên trong có vợ chồng gà tiên. Hàng ngày cứ đến giờ Ngọ, vợ chồng mới ra cửa hang. Gà chồng đứng một bên gáy, gà vợ đứng một bên nghe, cháu đến rình mà bắt. Gà gáy tiếng thứ nhất, chúng xê lại gần nhau, cháu đừng bắt, gáy tiếng thứ hai, chúng xích lại gần nhau hơn, cháu đừng bắt. Đến tiếng thứ ba, chúng sát lại bên nhau, cháu lại bắt cả đôi sẽ có gà tiên nộp vua.

Hôm sau, Vàng tìm đến hang đá ngồi rình. Đúng giờ Ngọ bỗng cửa hang từ từ mở ra. Gà trống tiên, gà mái tiên đi ra, mỗi con đứng một bên cửa hang. Gà trống bệ vệ vươn cổ gáy tiếng thứ nhất, chúng xê lại gần nhau. Vàng vẫn ngồi yên. Gáy tiếng thứ hai, đôi gà xích vào nhau tí nữa. Vàng vẫn không nhúc nhích. Gáy tiếng thứ ba, gà trống, gà mái sát lại

liền nhau. Lúc đó Vàng mới xông đến chộp lấy chân gà. Nhưng lạ thay, gà khoẻ vô cùng, chúng kéo tay Vàng vào hang, tức thì cửa đóng sập lại. Tay Vàng bị kẹp, đau quá cố rút ra, nhưng càng rút càng đau.

Qua một đêm, bà mẹ ở nhà không thấy con về sốt ruột quá bèn đi tìm. Đi mãi, đi mãi đến hang đá, bà thấy con nằm lẩn ở cửa hang, bèn hỏi:

– Sao thế! Sao lại bị kẹp cả tay hả Vàng?

Vàng mếu máo đáp:

– Con tìm được gà tiên rồi. Nó lôi con vào, con vẫn túm chặt chân nó, bị kẹp... mẹ cứu con với!

Mẹ Vàng vừa thương vừa bực, trách con:

– Đấy mẹ đã bảo! Mình là con nhà nghèo, à đòi lấy con vua. Lần trước vua bắt con nộp bọ, dái gà, lần này lại bắt nộp gà tiên đến nỗi mắc cạn khổ thế này.

Nói xong, bà túm lấy con kéo ra ngoài. Nhưng kéo thế nào cũng không ra. Bà tức quá nói tục một câu. Hang thần nghe không nhịn được, phì cười, cửa hang mở toang chốc lát, Vàng rút được tay, kéo cả đôi gà ra ngoài và trở về nộp vua.

Đến nhà vua, Vàng quỳ xuống mà rằng:

– Muôn tâu Hoàng thượng, thần đi tìm bọ chó, dái gà, gà tiên, con đã tìm đủ rồi, bây giờ vua cho thần được đón công chúa vua về ở với mẹ con thần.

Vua lại bảo:

– Đồ lễ cưới người nộp đủ rồi. Bây giờ người muốn đón vợ thì phải có nhà ở. Trong vùng này, có ông Thạch Long nhà to nhất, đẹp nhất, người về làm được như thế thì hãy đến đây ta mới cho rước dâu.

Vàng lại quay về. Đến nhà Thạch Long, chàng lấy gậy đập xung quanh nhà để đánh tiếng, Thạch Long nghe có người đập vào nhà mình, chạy ra hỏi:

– Ai đập gì nhà tôi đây?

Vàng đáp:

– Vua bảo tôi làm nhà to đẹp như nhà ông thì mới gả công chúa cho. Tôi đến thử đây.

Thạch Long nói:

– Cái hạng mày mà lấy được con vua thì tao nhường lại cái nhà này cho mày ở.

– Ông nói thật hay nói dối?

– Tao nói dối với cái thứ mày làm gì?

Vàng lấy cái đinh đóng vào cột rồi bảo Thạch Long: “Tu mi nam tử, nói thì phải như đinh đóng cột. Tôi đóng cái đinh này để làm chứng”.

Vàng đi đến nhà vua xin đón vợ về nhà mới. Hàng xóm láng giềng rậm rịch theo sau, thổi kèn, đánh trống, chuyện trò vui vẻ. Đến nhà Thạch Long, Vàng gọi Thạch Long và bảo:

– Tôi đón dâu về rồi, ông dọn nhà đi nơi khác cho vợ chồng tôi ở.

Thạch Long mắng:

– Nhà của tao sao mày lại đuổi tao đi?

Vàng vắn lại:

– Hôm nọ ông nói gì với tôi. Đinh đóng cột còn kia. Ông ở được thì ông ở cái nhà này. Không nhờ được thì ông đi nơi khác.

Thạch Long cố hết sức nhỏ nhưng không được, phải đi nơi khác.

Vàng đưa vợ về nhà Thạch Long, rồi cả hai vợ chồng cùng đi đón mẹ. Khi vợ Vàng đến, mẹ Vàng không tin, hỏi:

– Cô là ai mà đến đây đón tôi?

Vợ Vàng thưa:

– Con là con dâu của mẹ. Vợ chồng con về đón mẹ đến ở với chúng con.

Mẹ Vàng trông thấy Vàng mới tin, bèn theo hai con đi ở nhà mới. Từ đấy gia đình mẹ Vàng thêm một người con dâu biết dệt vải giỏi. Nàng cũng rất mực thương quý mẹ chồng.

Năm sau, có giặc vua nước bên sang cướp. Vàng được vua cha sai đi đánh. Chàng bàn cùng với quân lính lấy rơm bên hàng nghìn hàng vạn người giả đem cắm khắp ngã đường, chờ giặc. Giặc đến, thấy bên Vàng quân sĩ hăng hái, lại đông hàng nghìn, hàng vạn, bèn rút lui.

Nhà vua thấy con rể tài giỏi, làm giặc lui không phải đánh, liền nhường ngôi cho.

Từ đó dân bản yên ổn làm ăn. Vợ chồng Vàng sống hạnh phúc bên nhau.

Đọc thêm những truyện hay khác

- [Truyện Ông tướng gầy](#)
- [Bát canh hẹ](#)

Đọc truyện cổ tích Việt Nam hay nhất